

Prinsessa som ingen kunne målbinde

DET VAR EIN GONG ein konge; han hadde ei dotter som var så vrien og vrang i ord at ingen kunne målbinde henne, og derfor lova han ut at den som kunne gjere det, skulle få prinsessa og halve kongeriket attpå.

Det var nok av dei som ville prøve seg, skal eg tru, for det er ikkje kvar dag ein kan få ei kongsdotter og eit halvt kongerike til givande. Grinda til kongsgarden stod aldri still, dei kom i flokk og følgje frå aust og vest, både ridande og gåande. Men det var ingen som kunne ordbinde prinsessa. Til slutt sette kongen ut at dei som prøvde seg, men ikkje kunne, dei skulle svimerkjast på begge øyra med det store svijernet hans – han ville ikkje ha dette rennet i garden sin til ingenting.

Så var det tre brør også som hadde fått spurt om prinsessa, og da dei ikkje hadde det for rart heime, ville dei ut og prøve lykka og sjå om dei kunne vinne kongsdottera og halve riket. Dei var venner og nokså vel forlikte, og derfor gjekk dei i følgje alle tre.

Da dei hadde komme eit stykke på vegen, fann Oskeladden ein daud skjoreunge.

«Eg fann, eg fann!» ropte han.

«Kva fann du?» spurde brørne.

«Eg fann ein daud skjoreunge,» sa han.

«Fy, kast han. Kva gjer du med han?» sa dei to, som alltid trudde dei var dei klokaste.

«Å, eg har slikt å gjere, eg har slikt å bere, eg ber vel han,» sa Oskeladden.

Da dei hadde gått eit stykke til, fann Oskeladden ein gammal vidjespenning; den tok han opp.

«Eg fann, eg fann!» ropte han.

«Kva fann du no?» sa brørne.

«Eg fann ein vidjespenning,» svarte han.

«Pøh! Kva skal du med han? Kast han!» sa dei to.

«Eg har slikt å gjere, eg har slikt å bere, eg ber vel han,» sa Oskeladden.

Da dei hadde gått litt til, fann han eit skålbrot; det tok han opp.

«Gutar, eg fann, eg fann!» sa han.

«No, kva fann du?» spurde brørne.

«Eit skålbrot,» sa han.

«Sj! Det var da også noko å dra på! Kast det!» sa dei.

«Å, eg har slikt å gjere, eg har slikt å bere, så ber eg vel det,» svarte Oskeladden.

Da dei hadde komme litt lenger, fann han eit krokete bukkehorn, og like etter fann han maken til det.

«Eg fann, eg fann, gutar!» ropte han.

«Kva fann du no da?» sa dei andre.

«To bukkehorn,» svarte Oskeladden.

«Sj! Kast dei! Kva gjer du med dei?» sa dei.

«Nei, eg har slikt å gjere, eg har slikt å bere, så ber eg vel dei,» sa Oskeladden.

Om litt fann han ein blei.

«Nei, gutar, eg fann, eg fann!» ropte han.

«Det var da svare til finning på deg! Kva fann du no att?» sa dei to eldste.

«Eg fann ein blei,» svarte han.

«Å, kast han! Kva skal du gjere med han?» sa dei.

«Eg har slikt å gjere, eg har slikt å bere, eg ber vel han,» sa Oskeladden.

Da dei gjekk over jorda ved kongsgarden – der dei nyleg hadde spreidd møkk – bukka han seg og tok opp ein utgått skosole.

«Nei, nei, gutar, eg fann, eg fann!» sa han.

«Berre du fann litt vett til du kom fram!» sa dei to. «Kva var det du fann no att da?»

«Ein utgått skosole,» svarte han.

«Isj da! Det var da noko å ta opp også! Kast han! Kva gjer du med han?» sa brørne.

«Å, eg har slikt å gjere, eg har slikt å bere, så ber eg vel han, skal eg vinne prinsessa og halve riket,» sa Oskeladden.

«Ja, du ser ut til det, du!» sa dei to.

Så la dei inn til kongsdottera. Først den eldste.

«God dag,» sa han.

«God dag igjen,» svarte ho og vreid på seg.

«Det er fælt varmt her,» sa han.

«Det er varmare i glohaugen,» svarte prinsessa; der lå svijernet ferdig og venta. Da han såg det, gjekk det i stå for han med ein gong, og så var det ute med *han*.

Det gjekk ikkje likare med den mellomste.

«God dag,» sa han.

«God dag igjen,» sa ho og vrikka på seg.

«Det er fælt så heitt her,» sa han.

«Det er heitare i glohaugen,» svarte ho.

Dermed miste han både mål og mæle, og så var det fram med svijernet att.

Så kom Oskeladden.

«God dag,» sa han.

«God dag igjen,» svarte ho og vrikka og vreid på seg.

«Det var da godt og varmt her,» sa Oskeladden.

«Det er varmare i glohaugen,» svarte ho;

ho vart ikkje blidare for det den tredje kom.

«Det var råd å få steikt skjora mi der, da?» spurde han.

«Eg er redd ho sprekk,» sa kongsdottera.

«Å, det har inga naud, eg slår denne vidjespenningen rundt,» svarte guten.

«Han er for rom,» sa ho.

«Eg driv i ein blei,» sa guten og tok fram bleien.

«Feittet renn av henne,» sa kongsdottera.

«Eg held under dette,» svarte guten, han synte fram skålbrotet.

«Du er så krokete i ord, du,» sa prinsessa.

«Nei, eg er ikkje krokete, men dette er krokete,» svarte guten og tok opp det eine bukkehornet.

«Nei, no har eg aldri sett maken!» ropte prinsessa.

«Her ser du maken,» sa guten og tok opp det andre.

«Eg meiner du er utgått for å målbinde meg, du?» sa ho.

«Nei, eg er ikkje utgått, men *han* er utgått, han» svarte guten og drog fram skosolen.

Så var prinsessa målbunden.

«No er du *mi*,» sa Oskeladden, og så fekk han henne og halve landet og riket attpå. ■

Kilde:

Asbjørnsen og Moe: *Samlede eventyr*,
Gyldendal Norsk Forlag

Ekstraoppgaver

- A Les eventyret.
- B Finn sjangertrekk ved eventyret.
- C Hva handler eventyret om?
- D Bruk tankekart for å sortere momentene.

Ekstraoppgåver

- A Les eventyret.
- B Finn sjangertrekk ved eventyret.
- C Kva handlar eventyret om?
- D Bruk tankekart for å sortere momenta.